24-12-2026

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ

ΧΑΡ. ΜΠΟΥΣΙΑ

Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ, β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ, γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν εὐγένειαν ἔργοις καὶ λόγοις δείξασα, τῆς σῆς ψυχῆς φερωνύμως, χαριεστάτη ἀμνάς, τοῦ Κυρίου, Εὐγενία καλλιπάρθενε, ὁσιομάρτυς ἀγλαή, ἡ κοσμήσασα σαυτὴν ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ, Χριστὸν ἡμῖν καταπέμψαι ἀεὶ δυσώπει θεῖον ἔλεος.

Δόξα... (Τὸ αὐτὸ)

Καὶ νῦν... *Προεόρτιον*

Ἦχος δ΄

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Σὺν δούλων σου στερρῶν ξυνωρίδι Βασίλα, τῇ νύμφῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ Φιλίππῳ, πατρί σου, ἐνήθλησας ἄριστα, Εὐγενία πανεύφημε, καὶ ἐδόξασας ἀγωνισμάτων σου ἄθλοις τὸν δοξάσαντα σὲ θαυμασίων πληθύϊ, Χριστόν, τὸν Θεάνθρωπον.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Γενέθλια Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, ἡμῶν τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος, ἐκθύμως νῦν προεορτάζοντες νοῦν ἡμῶν ἀνατείνομεν, Μῆτερ ἄφθορε, ἐπὶ τὴν φάτνην σπηλαίου, ἵνα ἴδωμεν ἐν Βηθλεὲμ τὸν Δεσπότην ἀφράστως τικτόμενον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχῆς σου εὐγένειαν καὶ εὐμορφίαν σαρκός, ὡς προῖκα πολύτιμον προσενεγκοῦσα Χριστῷ, Νυμφίῳ τῷ θείῳ σου, ἤσκησας ἐν σεμνείῳ ἀνδρικῶ καὶ ἀνδρείως, ἤνεγκας μαρτυρίου, Εὐγενία, τοὺς πόνους·

διὸ διπλοῖς στεφάνοις Χριστὸς κάραν σου ἔστεψε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἁγνὴ ἀειπάρθενε, Ὃν οὐ χωρεῖ οὐρανὸς ἐχώρησε μήτρα σου, σάρκα βροτῶν λαβόντα ἵνα γένος θεώσῃ τὸ ἐκπεσὸν δωμάτων οὐρανίων δι' ἄκραν, συμπάθειαν, ἁγνή, πατρικὴν καὶ ἀγαθότητα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Ψυχῆς εὐγένειαν σῆς ἐπιδείξασα, καὶ θεῖον φρόνημα κοσμοῦν σε ᾐσχυνας, ἀεὶ πτερνίζοντα ἡμῶν τὸ φύραμα, Εὐγενία, ἀνδρικοῖς καμάτοις σου καὶ ἀθλήσεως πόνοις σου· ὅθεν μελῳδοῦντές σου μνήμην τὴν ἀεισέβαστον, ψυχῆς ἐν κατανύξει βοῶμεν· χαῖρε, στερρὰ ὁσιομάρτυς.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου, ἁγνὴ Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι. (δίς)

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον

(Κεφ. κε' 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις...

(Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Ζ' Ἑβδομάδος)

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β΄

Ταῖς Ἀθληφόρου,, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Τοῦ πνευματοφόρου Ἑλένου τοῖς λόγοις ὑπείκουσα ἐν ἀνδρικῷ σεμνείῳ προσῆλθες, Εὐγενία, καὶ ἀνδρικῷ φρονήματι ἀγωνισαμένη ἀγγέλους ἐξέπληξας καὶ συμμοναστάς σου κατηύφρανας· σὺ γὰρ ὑπομείνασα συκοφαντίαν ἀσελγοῦς Μελανθίας, μὴ γνούσης τὴν γυναικεῖάν σου φύσιν, καὶ ἀνδροπρεπῶς ἀθλήσασα διπλῶν ἠξιώθης στεφάνων ἐν οὐρανίῳ παστάδι, ἔνθα Χριστῷ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.(δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Προεόρτιος Κανών

Ὠδὴ α'

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμὸς

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνῃ κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρῴδης, ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἐξέλιπεν ἤδη· ᾧ γὰρ ἀπέκειτο, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰούδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἡ οἰκουμένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν, χορευέτω ἅπασα, ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ Ὑπεράγαθος, μήτρᾳ ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται. Τοῦτον προσκυνήσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ὁσιομάρτυρος,

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σπίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐγένειαν δείξασαν ψυχῆς αὐτῆς ἐκ νεότητος, τῶν χρόνων τιμήσωμεν θεοτερπέσιν ᾠδαῖς, ὁσιόαθλον παρθένον, Εὐγενίαν, ἀνδρείως ἀσκήσασαν καὶ ἐναθλήσασαν.

Σπίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρλαμπρον ἄγαλμα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, σοφίας, συνέσεως, ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, καὶ ἀθλήσεως ἀρίστης, Εὐγενία, πιστοὺς κατηγλάϊσας τῇ πολιτείᾳ σου.

Δόξα...

Γαυρίαμα θραύσασα τοῦ μισοκάλου ἀλάστορος, φρονήσει ἐνθέῳ σου καὶ ἀγωγῇ ἀκραιφνεῖ, Ῥώμης βλάστημα εὐῶδες, Εὐγενία, ὁδμαῖς ἀριστείας σου κόσμον κατηύφρανας.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Εὐρύχωρον σκήνωμα τοῦ Θεανθρώπου, ἐχώρησας ἐν μήτρᾳ πανσέπτῳ σου Αὐτόν, Ὃν γῇ Ἐφραθᾶ, ὑπεδέξατο ὡς βρέφος, Θεοτόκε, χερσὶ τὸν συνέχοντα κόσμου τὰ πέρατα.

Ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμὸς

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως με τῆς δουλείας, τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃ, ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, Λόγε Πατρὸς

συνάναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἔρχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον ἀποτεκεῖν Σπηλαίῳ, προφθάσατε οἱ Μάγοι. Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε, ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι, ἐπαναkράξατε, ὤφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ σπήλαιον δειχθέντα, λῃστῶν ἔργοις ἀκάρποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοός σου τὴν ἔφεσιν ἐκθύμως ἀνέτεινας πρὸς τὸν Λυτρωτήν, ἐν οὐρανοῖς Νυμφίον σου τὸν ποθεινόν, πανάριστε, δι΄ Ὃν μνηστῆρα βρότειον καὶ πᾶσαν τέρψιν κατέλιπες.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύος πλησθεῖσα οὐρανίου σὺν τῷ Ὑακίνθῳ καὶ Πρωτᾷ, τοῖς δούλοις σου, κατέλιπες Φιλίππου, σοῦ γεννήτορος, τὸν οἶκον καὶ κατῴκησας εἰς ἀνδρικὸν φροντιστήριον.

Δόξα...

Ἁγνείας θεόφρον Εὐγενία, θησαύρισμα καὶ πολυτελές, ἀνάκτορον συνέσεως, ὑπείκουσα τοῖς φθέγμασι, Ἑλένου τοῦ παμμάκαρος, φύσιν τὴν σὴν ὑπερέβαλλες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νῦν γέννησιν Τόκου σου τοῦ θείου, ἐν φάτνῃ σπηλαίου Βηθλεέμ, Παρθένε, ἑορτάζοντες, ἀεί σε μακαρίζομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον ἡμῶν τοῦ γένους γηθόμενοι.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Χαῖρε, σέμνωμα σεπτῶν παρθένων, ἀγαλλίαμα σεμνῶν ὁσίων καὶ περίλαμπρον μαρτύρων ὡράϊσμα, θεοειδὲς Εὐγενία, πανεύφημε, Κυρίου νύμφη ἁγνὴ καὶ πανάμωμε, πόθῳ κράζοντες πρεσβείας σου ἐξαιτούμεθα πρὸς μόνον σῴζειν ἅπαντας δυνάμενον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σάρκα βρότειον δι΄ εὐσπλαγχνίαν, ἄκραν πάνσεμνε ἐκ τῆς γαστρός σου τῆς ἀμώμου ὁ Θεάνθρωπος ἔλαβεν, ἵνα θεώσῃ ἀνθρώπινον φύραμα τὸ εὐλαβῶς μακαρίζον σε, Δέσποινα, καὶ δοξάζον σου τὸν Τόκον τὸν ὑπερθαύμαστον, Οὗ ἄγγελοι δοξάζουσι τὴν γέννησιν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν ἐν νεότητι τρωθεῖσαν θείῳ ἔρωτι, καὶ ὑπερβᾶσαν φύσιν θήλεος τιμήσωμεν, δι΄ ἀγάπην οὐρανίου αὐτῆς Νυμφίου, Εὐγενίαν, τὴν σεμνὴν παρθενομάρτυρα, ὡς ὁσίων ἀθληφόρων ἐγκαλλώπισμα, πόθῳ

κράζοντες· Χαίροις, Μῆτερ θεόλεκτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι, Εὐγενία, τὴν ἀνδρείαν ψυχῆς σου ἐθαύμασαν ἐν πόνοις καὶ ἄθλοις σῆς ἀσκήσεως τῆς θεαυγοῦς καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ στερροῦ, εὔψυχε· διό σε μακαρίζοντες κραυγάζομεν φωναῖς αἰσίαις·

Χαῖρε, ὁ θεῖος βλαστὸς τῆς Ῥώμης

Χαῖρε, τὸ εὖχος τῆς σωφροσύνης.

Χαῖρε, τοῦ Ὑψίστου τῆς πίστεως κόσμημα·

Χαῖρε, τοῦ ἐπάρχου Φιλίππου ἐκβλάστημα.

Χαῖρε, στῦλος ὁσιότητος καὶ ἀθλήσεως κανών·

Χαῖρε, φάρος γενναιότητος καὶ φρονήσεως λειμών.

Χαῖρε, Ἀλεξανδρείας πολυτίμητον γέρας·

Χαῖρε, τῆς παρθενίας θεοτίμητον κέρας.

Χαῖρε, ψυχῆς ἀνδρείας ὑπέρβασις·

Χαῖρε, σεπτῆς ἀσκήσεως ἔλλαμψις.

Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐδοξάσθη ὁ Κτίστης·

Χαῖρε, δι᾽ ἣν μεγαλύνεται κτίσις·

Χαῖρε, μῆτερ θεόλεκτε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας, ἐνδόξου ὁσιοπαρθενομάρτυρος, Εὐγενίας.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,

Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τὶς ἂν παραδράμῃ σε τιμηθεῖσαν ξίφει,

Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,

Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ ξίφει,

Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,

Ὅλῃ χαρᾷ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,

Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἡδέως.

Οἱ Ὅσιοι Βιτιμίων καὶ Ἀφροδίσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀχμὲτ ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1682, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ὠδὴ α΄ Ἦχος α΄

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ΄ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ...Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδὴ δ΄

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὠδὴ ε΄

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ς΄

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ὠδὴ ζ΄

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ΄ ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄

Σπίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ

γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Καταβασία

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...*

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χριστῷ ἐνατενίζουσα, τῷ ποθητῷ νυμφίῳ σου, τοῦ μαρτυρίου ὑπῆλθες, καρτερικῶς τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐν φωτὶ ἐσκήνωσας, αὐτοῦ τῆς Ἀναστάσεως, Ἀναστασία ἔνδοξε, τὸν φωτισμὸν αἰτουμένη, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄ Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐτάκτως ἀνυμνοῦμέν σε, παρθένων ὡς καλλώπισμα, ἀσκητριῶν θεοφόρων πολυτιμότατον ὅλβον καὶ στερροψύχων σέμνωμα, ἀθλητριῶν, πανένδοξε, Ἀλεξανδρείας καύχημα, θεοειδὲς Εὐγενία, καὶ Ῥώμης γόνε καὶ γέρας.

Προεόρτιον. Ὅμοιον Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁλόφωτον παλάτιον, Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ἐν Βηθλεὲμ ἀνεδείχθη ἀλόγων ζώων ἡ φάτνη, ἐν ᾗ Αὐτόν, Πανάχραντε Παρθένε, ἐσπαργάνωσας, τὸν Κτίστην καὶ Παντάνακτα, τὸν Πλαστουργὸν καὶ Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν τῶν ἁπάντων.

ΑΙΝΟΙ Ἦχος πλ. δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάρτυς Εὐγενία, πάνσεμνε, ἁγνὴ Κυρίου ἀμνάς, Ῥώμης γόνε περίδοξε, εἰς τὴν Αλεξάνδρειαν σῷ πατρὶ ἠκολούθησας, ἐν ᾗ σοφίαν πᾶσαν τὴν θύραθεν, λαβοῦσα ὤφθης κρηπὶς συνέσεως, γνώσεως οἴκημα

θεϊκῆς περίλαμπρον καὶ ἀρετῆς θείας ἐνδιαίτημα· διὸ τιμῶμέν σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μάρτυς Εὐγενία, κόσμημα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ξυνωρίδι σὺν δούλων σου εἰς μονὴν κατέφυγες ἀνδρικὴν φύσιν κρύπτουσα, σὴν γυναικείαν, ἔνθα ἀσκήσεσι,συντόνοις πάντας αὐτῆς οἰκήτορας, καὶ σοῖς παλαίσμασιν ἄνδρας ὑπερέβαλες τῆς σῆς μονῆς ἀνδρικοῖς σου, ἔνθεε Χριστοῦ ἀσκήτρια.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Μάρτυς Εὐγενία, πρότυπον ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ἀσελγεῖς συκοφάντας σου πάντας κατετρόπωσας ἐπιδείξει σῆς φύσεως, τῆς γυναικείας καὶ κατηγλάϊσας, ἀζύγων δήμους τοὺς γνόντας πόνους σου, τῆς ἐνασκήσεως, οὕσπερ ἔτλης, ἔνδοξε, διὰ Χριστοῦ, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἀγάπην, πάγκαλε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μνήμην σου τὴν πανσεβάσμιον μελισταγέσιν ᾠδαῖς, καταστέφομεν σήμερον, Εὐγενία εὔτολμε, τὴν λαμπρὰν προεόρτιον, Χριστοῦ ἡμέραν σεπτῆς γεννήσεως, ἐκ τῆς Παρθένου Θεογεννήτορος· ὅθεν τιμῶντές σε ὡς ὁσιομάρτυρα θεοφιλῆ, τὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεὸν δοξάζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀείφωτον σέλας ψυχικῆς εὐγενείας, λαμπάδα φρονήσεως ἀνδρικῆς φωτόλαμπρον καὶ ἀθλητικῶν κατορθωμάτων φέγγος τηλαυγέστατον ἀνέλαμψας τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ οὐρανίου σου Νυμφίου, Εὐγενία, τῆς πίστεως ἔρεισμα· φωτίσασα οὖν πάντας σῷ σθένει καὶ θείᾳ χάριτι ἀγγέλων δήμοις χοροβατεῖν ἠξιώθης ἐν τῷ οὐρανίῳ νυμφῶνι, ἔνθα Κυρίῳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὑπόδεξαι, Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι, θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι, ἐκ Περσίδος τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε· Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος πλ. δ΄.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν εὐγένειαν ἔργοις καὶ λόγοις δείξασα, τῆς σῆς ψυχῆς φερωνύμως, χαριεστάτη ἀμνάς, τοῦ Κυρίου, Εὐγενία καλλιπάρθενε, ὁσιομάρτυς ἀγλαή, ἡ κοσμήσασα σαυτὴν ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ, Χριστὸν ἡμῖν καταπέμψαι ἀεὶ δυσώπει θεῖον ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν εὐγένειαν ἔργοις καὶ λόγοις δείξασα, τῆς σῆς ψυχῆς φερωνύμως, χαριεστάτη ἀμνάς, τοῦ Κυρίου, Εὐγενία καλλιπάρθενε, ὁσιομάρτυς ἀγλαή, ἡ κοσμήσασα σαυτὴν ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ, Χριστὸν ἡμῖν καταπέμψαι ἀεὶ δυσώπει θεῖον ἔλεος.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Εἰσοδικὸν. Ἦχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, ὁ β΄ χορὸς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκια

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν εὐγένειαν ἔργοις καὶ λόγοις δείξασα, τῆς σῆς ψυχῆς φερωνύμως, χαριεστάτη ἀμνάς, τοῦ Κυρίου, Εὐγενία καλλιπάρθενε, ὁσιομάρτυς ἀγλαή, ἡ κοσμήσασα σαυτὴν ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ, Χριστὸν ἡμῖν καταπέμψαι ἀεὶ δυσώπει θεῖον ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Προεόρτιον Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Τῆς Ἁγίας·

Προκείμενον. Ἦχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 23-29, δ' 1-5)

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν

δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου